

S. 68. Jummal Raaso peäle olli Noa
 Laewa länud (S. 60.), ja Jummal rā-
 kis Noale niud ka jälle kui se Nast tōis
 sai, ja ütles: Minne niud Laewast wāl-
 ja, sinna ja sinno Maene, ja so Pojad
 ja so Poegade Maesed; ja keif Ellajad,
 mis sinno jures on, keigest Eihhast, ni hās-
 ti Einnud, kui Eojusfed, ja keif Roma-
 jad, mis Ma peäl romaroad, to ennesega
 wälja, et neimad jiggivad Ma peäl ja
 Suggu teageroad, ja neid paljo saab Ma
 peäle. Siis läks Noa wälja, ja temma
 Pojad, ja temma Maene ja temma Poe-
 gade Maesed temmaga; keif Ellajad, keif
 Romajad, ja keif Einnud, mis tal ligub
 Ma peäl, omma Sugguwōssade järrele,
 läksid Laewast wälja.

S. 69. Selle helde Raitsmisse peäle eh-
 hitas Noa Jummalala Muuks ühhe Alta-
 ri ülles, ja wōttis keikist puhtaist Eojus-
 test (S. 60.), ja keikist puhtaist Eindudest
 (mis

(mis selle Nastaga jo kauniste wōttid olla
 sigginud seäl Laewa sees) neist wōttis tem-
 ma monned, ja ohwerdas neid Jumma-
 lale Pōlletamisse. Ohwriks selle Altari
 peäl (S. 43.). Jummal siis watas hel-
 deste selle ohwri peäle (S. 42.), ehk se olli
 ni armas Jummalala Melest, et ooldakse:
 Ja Jehowa mõtles ommas Euddames:
 Ei ma tahha mitte ennam sedda Maad
 ärramanduda Junimesse pärrast, sest Ju-
 nimesse Euddame Mōtlemisēd on kur-
 jad temma Lapse Pōlwest; ja minna ei
 tahha ennam, keif mis ellab, mahhalua,
 nenda kui ma ollen teinud. Ei pea ka ed-
 despiddi keige Ma ilma Pāimil mitte lōp-
 pema Semendaminne egga Leikus, ei Rūlm
 egga Pallaw, ei Sui egga Talwe, ei
 Pāāw egga Od.

S. 70. Jummal rākis ka sedda Noa
 ja temma Poegade wasto, ja ütles:
 Wata, minna sean kindlaste omma Ee-
 dust